

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 71 0 К 094613 13 Квлз
Бања Лука, 09.12.2013. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија, Желимира Барића, као предсједника вијећа, Драгомира Миљевића, Обрена Бужанина, др Вељка Икановића и Слободана Милашиновића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против С. Р. и С. Н., због кривичног дјела тјелесне повреде из члана 155. став 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости који против пресуде Основног суда у Бањој Луци број 71 0 К 094613 10 К 2 од 01.04.2013. године подноси окружни тужилац из Бање Луке, у сједници вијећа одржаној 09.12.2013. године, донио је

ПРЕСУДУ

Уважава се захтјев за заштиту законитости и утврђује да је пресудом Основног суда у Бањој Луци број 71 0 К 094613 10 К 2 од 01.04.2013. године повријеђен закон у корист оптужених.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бањој Луци број 71 0 К 094613 10 К 2 од 01.04.2013. године, против оптужених С. Р. и С. Н. је на основу члана 297. тачка в) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС) одбијена оптужба због кривичног дјела тјелесне повреде из члана 155. став 1. Кривичног закона Републике Српске.

Одлучујући о жалби окружног тужиоца против те пресуде, Окружни суд у Бањој Луци је пресудом број 71 0 К 094613 13 Кж од 05.09.2013. године жалбу одбио и првостепену пресуду потврдио.

Против правоснажне пресуде окружни тужилац је поднио захтјев за заштиту законитости, због повреде кривичног закона, с приједлогом да се захтјев уважи и пресудом утврди да је у корист оптужених повријеђен Кривични закон.

Разматајући спис, правоснажну пресуду и захтјев, овај суд је одлучио као у изреци ове пресуде из слиједећих разлога:

Кривично дјело тјелесне повреде због којег је против оптужених С. Р. и С. Н. подигнута оптужница под бројем КТ-2/08 од 08.07.2010. године, а коју је Основни суд у Бањој Луци потврдио 26.08.2010. године, почињено је 05.10.2008. године. У вријеме када је то дјело почињено није било прописано да се гоњење за дјело из члана 155. став 1. КЗ РС предузима по приједлогу. Законом о

измјенама и допунама Кривичног закона Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 73/10 од 30.07.2010. године) који је ступио на снагу осмог дана од дана објављивања, у члану 33. је прописано, да се мијења члан 155., а у ставу 4. тога члана је прописано да се гоњење за дјело из става 1. предузима по приједлогу.

Одредбом члана 213. став 2. ЗКП РС прописано је да за кривична дјела за која се гони по приједлогу оштећеног, приједлог подноси надлежном тужиоцу у року од три мјесеца од дана када је оштећени сазнао за кривично дјело и учиниоца. Из наведеног произилази, да је само у случајевима када је кривично дјело учињено након ступања на снагу Закона о измјенама и допунама Кривичног закона Републике Српске објављено у "Службеном гласнику Републике Српске" број 73/10, услов за кривично гоњење приједлог који оштећени подноси надлежном тужиоцу под условима прописаним у одредби члана 213. став 2. ЗКП РС. У ситуацији каква је била у овом случају, када је оптужница против оптужених потврђена 26.08.2010. године, а након тога више пута заказиван главни претрес на који оштећени ни једном није приступио, а нити је првостепени суд предузео све процесне могућности да присуство оштећеног обезбиједи, овај суд налази да је захтјев за заштиту законитости окружног тужиоца основан. Ово због тога што би, се оштећени тек на претресу изјаснио да ли тражи кривично гоњење оптужених или не тражи, јер је такав приједлог и могао ставити само након ступања на снагу Закона о измјенама и допунама Кривичног закона Републике Српске који је како је већ наведено ступио на снагу 07.08.2010. године, будући да се тек ступањем на снагу овог закона као услов за кривично гоњење тражи приједлог оштећеног. Стога се одредба члана 213. став 2. ЗКП РС, због напријед наведеног у овом случају није могла примјенити на начин на који је то учинио првостепени суд, доносећи пресуду којом се оптужба одбија, а без претходно обезбјеђеног приједлога оштећеног да ли тражи кривично гоњење оптужених или не. Како је ту пресуду потврдио и Окружни суд одбијањем жалбе тужиоца, овај суд налази да је доношењем правоснажне пресуде у корист оптужених повријеђена одредба члана 33. Закона о измјенама и допунама Кривичног закона Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 73/10), а у вези са чланом 312. тачка в) ЗКП РС, на шта је захтјев за заштиту законитости основано указао.

Ваљало је стога тај захтјев уважити те на основу члана 356. став 2. ЗКП РС утврдити повреду закона у корист оптужених, не дирајући правоснажну пресуду.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Желимир Барић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске управе
Амила Подрашчић